

væsentligt gaaer ud paa, at Forgyldningen finder Sted for Brændingen, saaledes at den ikke, som ved alle andre Fabrikker, behøver at udføres mat, og efterat den er brændt at gnedes med Agat. — Det er disse Bemærkninger, jeg foreløbigt skal tillade mig at gjøre.

Besvarelse: Dersom det Spørgsmaal forelaa, at sælde en Dom over den Dygtighed, hvormed den nuværende Bestyrelse af Porcellainsfabrikken har vidst at udføre sit Hverv, havde jeg neppe taget Ordet, idet jeg ikke forstaaer mig paa selve Fabrikationen; men det er dog egentlig heller ikke herom, Spørgsmaalet er. Jeg har tidligere havt den Ære at være Medlem af det Finantsudvalg, som blev nedsat de foregaaende Aar, og jeg henhørte da til den Minoritet af 7 mod 8, som var af den Formening, at Porcellainsfabrikken burde nedlægges, og jeg har ikke kunnet overbevise mig om ved de Grunde, som ere anførte for den modsatte Mening, at den Anskuelse; jeg tidligere havde, skulde være urigtig; men jeg har ved senere Overveelse fundet mig bestyrket i den Mening, jeg tidligere havde, og det er derfor jeg skal tillade mig et Par Ord. Man har paaberaabt sig, at Porcellainsfabrikken er en Konstanstalt. Jeg troer rigtignok, at det er et Argument, som man flyder frem for at dække den svage Side ved Argumentationen, nemlig det finantsielle Punkt. Naar man kunde faae det gjort gjældende, at det er en Konstanstalt, saa vilde der være en heel Deel vundet med Hensyn til det finantsielle Spørgsmaal; hi da vilde det stille sig saaledes: hvor Meget bør vi anvende paa denne Konstanstalt? Men det forekommer mig, at det kun er indskudt af Forlegenhed; thi, ligesom man har fremsat den Mening, at det er en Konstanstalt, saa kommer man strax derved ind paa det finantsielle Spørgsmaal, og siger: Fabrikken har vidst at arbejde paa den og den Maade, at fremskaffe de og de Resultater etc.; og derved har man, forekommer det mig, vist, at det var egentlig det Finantsielle i Sagen, man vilde dække ved at falde den en Konstanstalt. Jeg skal ikke gaae videre ind paa denne Benævnelse af Konstanstalt; jeg skal kun bemærke, at jeg ikke troer, at Frembringelsen af almindeligt Porcellain, de saakaldte blaae Kopper etc. etc., skulde

kunne tillægge Fabrikken Navn af Konstanstalt; men jeg skal gaae lidt nærmere ind paa det finantsielle Spørgsmaal. Jeg indrømmer villigt, at det stiller sig vanskeligt at komme her til noget Resultat, fordi jeg for mit Bedkommende idetmindste ikke har kunnet erhverve alle de Oplysninger, jeg kunde have ønsket. Jeg skal med Hensyn til Vanskeligheden af at komme til en bestemt Mening derom, minde om, at her er Talen om en Fabrik, om hvilket Overflud den aarlig giver, og hvor det altsaa er af sær Vigtighed, paa hvilken Maade Beholdningerne optages aarligt, til hvilke Priser disse ansættes o. s. v., og, naar der nu er en saa stor Beholdning som den, der findes ved Porcellainsfabrikken, bliver det jo vistnok en vanskelig Sag at domme om, hvorledes dermed er forholdt. Det stiller sig nemlig for mig saaledes som om man ikke kan være aldeles sikker paa, at Bestyrelsen har fulgt egentlige finantsielle faste Grundsætninger med Hensyn til, hvorledes disse Beholdninger skulle optages. Det findes nemlig anført i Motiverne, at man har udfundet, at ved Beholdningens Optagelse den 31te December 1850 var Overfluddet 462 Rbd. for høit angivet, fordi nogle Varer, som ikke vare heelt færdige, vare blevne ansatte med deres hele Salgsverdi. Jeg frygter altsaa for, at Bestyrelsen ikke nøie skelner mellem heelt færdige og halvt færdige Varer; og det er dog vistnok en af de Betragtninger, som ere af yderste Vigtighed, naar man skal optage en Beholdning. At jeg kunde have nogen Tvivl om de finantsielle Anskuelser, hvorfra Bestyrelsen gaaer ud, turde ogsaa finde sin Bestyrkelse i Motiverne, naar det hedder, at Usikkerheden i Fabrikens Stilling ikke har tilstedet at naae forskellige Besparelser eller for Exempel ved Bortleie af Localer, der ei behøves for Fabrikken, at forøge Indtægten. Jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg virkelig ikke seer, hvorledes Fabrikens mulige Salg skulde kunne forhindre, at de Leiligheder, som passende kunde bortleies, ikke ogsaa bleve det. Det er, saavidt jeg veed, ikke nogen almindelig Betragtning hos Huuseiere, at, fordi de ville sælge en Gaard, skulle de ikke bortleie de Leiligheder, som dertil vare passende. Det er anført, at